

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philosophia eclectica Ettoniam - Cod. Ettenheim-Münster
297**

Dehm, Benedictus

[S.l.], 1749-1750

Proemium

[urn:nbn:de:bsz:31-130925](#)

i

Philosophia Electica
Etoniana
In Universam Philosophiam
Proemium.

Chilia vox Graeca ex duobus philicis amore
et Sophia Sapientia composita idem Latine
Sons et Audium. Seu amor Sapientia Sapi-
entia vero certa quadam mentis dispositio ad
amplectandam in omnibus rebus veritatem et ad
sequendam in omnibus vita actionibus honesta-
tem, ita ut Chilia aliud non sit, quod certa quada
veritatis pul et honestatis disquisitio.
Unde facile illigitur Chiliam generatim duabus
duntur atque stant partibus, quarum una Physica,
Seu naturalis Peda, quia veritatem disquirit in oibis
rebus, qtm nae viribus cognosci possunt, Seive dein
a mat illa, vel ipse nae cognitionem, ut Deus, Angelus,
Mens humana vel pmentis iisius praectionem dux-
tare, ut Ens, tis sic, Seu generatim Spectatum Se-
creta Sunt et abstracta, Seive maales et corporeas
atqz ut tales considerate, ut Mundus, et via, qua in
eo sunt aspertabilia, Tribusqz stant dimensionibus
Congitudine pul. Latitudine, et profunditate.
altera vero Ethica Seu Moralis, quia occupatur
circa honestatem in mores introducendam.
Ex utriusqz hujus Chilia partis junctione oritur vir-
tus illa, quod communiter Sapientia vocatur, id est, summa

illa sapientia supremorum mentis perfectio, quam ipsius beatitudinea potest. seu facultates illius proprie et voltas ita afficiuntur et gravantur, ut illius recta, qm Sil. possibile est ad veritatem; voltas vero ad honestatem immutabiles sunt. Ex hac eadem coniunctione, seu genere ne oritur pietas, qua nam viribus obtineri potest, felicitas in eo, quod hominem veritatem rerum cognoscit, atque probis moribus fortis est, erroreis opinionibus inquietatam, vel passionibus turbatam non habeat mentem, sed perfecta fuerat tranquillitas, qui status oium felicissimus est; immo si dolorum imunitas, et corporis sanitatis ad huius vitaes sanitatem referunt, certum est, quod Christianus Sobrietatis et continentiae sceptis ratnes suppeditet ad obtinendam hanc felicitatis partem: unde non satis demissi valemus, quod omnes homines felices concupiant, et tanquam pauci ad Christianum suum intendant animum, quae sola vere felices et beatos efficit. Nunquam dicendi finem faceremus si praetuleros illos Lectorum et Sententiarum, quibus veteres Philosophi Patres, et Philologi significant, quanto in precio habenda sit Christianus, et quam magna ex ea referant emolumenta illi, qui eam diligunt, et sectantur. Sed ne aquos prolixior evadat hic oratio nostra, coeteris omib[us] elegantes Suetetij Versus flexim: quibus ait: nihil suavius esse quam habilitate edita serena et tranquilla sapientia p[ro]sa, unde venit ex Eminentibus quodam exemplari possit, coeteros homines varie a suis cypuditatibus agitatos, et exceccatos; hinc inde errare, qui sepiant, quidnam velint, aut quid in hac vita querant, alios in genio certare, nobilitate ostendere alios, alios diu nocturnis laborare, ut dilectant opibus, atque dignitatis emineant. etc.

Suave Mari Magna turbantibus aequorâ ventis.
 è terra magnum alterius spectare laboreos,
 non quia vexari quemquam est jucunda voluptas,
 sed quibus ipse malis carcas, quia cernere suave
 suave item bellâ ceremonia magna fueri.

per Campos instructa sua sine parte pericli.
 Sed nihil suarius est sene quam manita tenere,
 edita doctrinâ sapientum templo serena.
 despicere unde queas alios pavimq; videre.
 Errare, atq; viam palantes querere vita,
 Certare ingenio, contendere nobilitate,
 Portes atq; dies nisi prstante labore,
 ad sumas emergere opes, verumq; patiri.
 O miseris Rominiū mentes! o pectora cœca!
 qualibus in senecteis vita, quantisq; periclis.
 degitur hoc ævi quodcunq; est. et.

Hac et alia à veteribus philosophis et patribus effusa
 in Chliam Encomia, qua ipsius angustia hui atroxere
 non sinit, nos qui alias ex instituti, quod amplexi sumus,
 munere vera, qua in hac mortali vita obtneri, & felicitate
 & beatitudine felici tenemur, eo indui debent, ubi animi con-
 tentione, huic felicitatis studio incumbamus, atq; in edito horum
 apud Eplo, sede nostra collocamus, unde misera cœteroru mor-
 talium serenis infantiu sorte velut ex eminenti quoda loco se-
 cure ac tranquilla gmisericordis potius, quam cupiditatis affectu
 exemplari valeamus.

Non est hic quod de origine Chliae metu disquiramus, quippe
 cum cuiuslibet paulò serius animu attendenti illud apertu,
 illa q; coelipe, atq; deo Optimo Maximo ortu fide debere,
 qui illa Protoparenti nostro Adamo infuderit, prout
 gravibus ratibus, si argumentis demonstrat. Vg & Thomas

qua deinde post pueritium suum excedit, et diu ad superna
 divinitatem sua aspiraret, natae. Sed igitur quae nosteram am-
 sil. Inde factum ut posteri yisius ignorare ex infelici illius
 peccato grottae Henebris obvoluti, nesci Corgo Studio
 et improbo labore amicta recuperant ethica.
 Rigo de ethica causa quæstio sit, et diuiditur, prima ethica
 causa effectus est deus, Secundo vero ethica omnes sive ar-
 digens sive ceteriores. Vt enim pte has alia adhuc
 trahunt ethica causam, quamvis causam nominem vix promere
 arbitur. nam vera a pte causa nominem, sicutumq; sola
 Sibi vindicat causa effectrix, adeo ut Deus deus pte dei
 posuit ethica causam, non tamen, quia parenti nostro eam infu-
 diffe extirpatus, sed tamen, vel maxime, quia singulis ho-
 minibus una cum illigendi violla quoque tribuit, alias
 ita, ut diximus, causam yisius recensere vulgo. Blent ethicos:
 phi, finale sicut et male, non nec foale pte nec extra:
 re habere videbitur. Finis go seu causa finalis ethica
 pte cuius grauecepta est Rothes ethica, nle et aliud qua
 disquisitio, et profundio veritatis. Sicut et honestatis, seu
 cognitio veritatis, et praxis virtutis, in quibz sicut et hym
 in fine suo, et quem intendit, quiescit.
Causa maa, sive nota ethica triplex vulgo apignatur, 1ma
 ex qua componitur sal: partes ipsius, puma physica et
 ethica. 2do maa, in qua recipitur, que dicitur illius, subtilis.
 3ma circa qua versatur, qua ipsius obtu vulgo numeri
 patitur. Subtilis in quo recipitur ethica, est ipsa mens, in
 ea enim recipitur et collocatur ethica. obtusum ethica,
 sive maa ethica subtilia sunt res plane omnes, quia de oibz
 plane rebus agit, vel agere postulat ethica.
 Tertius autem distinguitur obtusum: male videtur et foale. ob-
 tu male definitur id, circa quod facultas aliqua vel habi:
 tur, vel disciplina versatur: ut visus circa colores et
 cumer, ethica circa mores, et ethica circa res omnes
 patitur, obtusum foale est ratio seu modus, quid facultas
 aliqua, vel habitus, vel disciplina obtusum male distinguitur

atq; hinc partis exprimitur, quatenus, prout & sic
philosophos Speculatorum, quatenus lumine naturali cognoscendi possunt.
Ex obto meali et foali vel summis ex-
urgit obto totum, sive totale, sic obto totale philosophia & res
omnes prout lumine naturali cognosci possunt.

Caro foalis philosophie non est, nam explorans prout dixi-
mus, quia fida propria ad res corporales et sensibiles pertinet, quae
ad alterius rei similitudinem effigi possunt; obto autem regitur
appellari res philosophiae, nec prout possunt Explorari effigi possunt; nisi
Exploratio philosophiae in mente divina reportata volueris; quo propter
aliquam philosophiam Explorare non in vobis habimur
Quo am in tam praecelesti obto disciplina certius ac facilius pro-
cedere, nee non verum a falso, et bonum a male discernere valerem;
more aliorum philosophorum, eis & bycicam innotescimus, ut obto, quae
Iohannes philosophus Organum, atq; ad alias disciplines disciplinas nomine
nra pte quippe nihil in hac pte, sed obto est obto recte, &
quae vera nra deinceps recte, et a falso raro a male am bonum
Obto secundum pte, coelera cum auctores Cimites suos ha-
bent, et non negligenda muneraq; deputantur; ab iniquitate
rectitudine ad ad vita auctoribus, et in iustis in negotiis transactan-
dus, quae addiscendit pte scientias proficia est. hinc tamen
est diximus obto nostra pte, quae ars recte utendi
ratiæ, muneraq; pte, quae tota in doctrina occupatur
quo pars quis libet cogitare censis, ac judeicare cogitantes
quis fore queat.

Post obto nostra pte collectio numerus amus, quod non
in ea gaudia sententias et opiniones animus a sit, sed ex
alij pte nobis meliores et beneficiiores vita fuerint, eas
ut flores excerpamus; nullig; obto sectas Speciali-
tomen demus.

Bete. 16-
a vel habi-
colore et
flos vau-
lentias
nella stringi